

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Resna beseda.

(Glas iz narodnih krogov celjskih)

Žaupni shod v „Narodnem domu“ v Celju dne 2. oktobra t. l. bil je impozantna narodna manifestacija; impozantna, ker je na tem shodu bila iz celjskega in slov. graškega volilnega okraja zbrana vsa odličnejša narodna inteligenca tako posvetna kakor duhovna, najodličnejši posestniki iz dežele, meščani in tržani, in posebno še lepo število mož iz kmetijskega stanu, prava dika slov. štajarskega kmeta. — Impozantna manifestacija pa je bil ta shod tudi, ker se je v kljub temu, da so se početkoma izvajala od treh oseb različna mnenja glede taktike, končno doseglo popolno sporazumljenje, tako glede postopanja, kakor glede oseb, in je vladalo pri razhodu obče veselje in pravo čisto narodno navdušenje med udeleženci.

Bil je vsakdo prepričan, da se je položil nov temelj krepkemu vsestranskemu zlozemu delovanju in ustvaril nov pogoj končnim uspehom slovenskega naroda na Štajarskem.

Pa komaj so udeleženci shoda prišli na svoja domovja, prideta njim v roke iz Ljubljane lista dnevnika, katerih pisava mora vsakega štajarskega Slovenca hudo žaliti, ker kažejo ti članki, da je pisca vodila le slepa osebna strast in zaslepljenost, katera njima je dala besede in izraze, ki kažejo, da nimata zdravega presodka več, in da za korist slovenskega naroda nimata ne srca, ne razuma.

Prinesel je „Slovenec“ dopis g. prefekta Antona Korošca iz Maribora, katerega je pa ta gospod datiral iz Celja, kamor je prišel malo po shodu v „Narodnem domu“. In kaj piše, ta mladi gospod, kateri pa se že zdaj čuti za edinega, od previdnosti božje poklicanega vodjo slovenskemu narodu na Štajarskem? Navaja, da sta se postavila v Celju na kmetih odvetnika dr. Ivan Dečko in dr. Juro Hrašovec, za Ptuj odvetnik dr. Jurtela, za Ljutomer odvetnik dr. Rosina, za mesta in trge Slov. Gradec, Šoštanj odvetnik dr. Fr. Mayer, za mestno skupino Ptuj jurist dvornisvetnik dr. Ploj in za mestno skupino Celje-Brežice navrh še odvetniški kandidat dr. Jos. Karlovšek.

„Mi na Štajarskem“ — tako modruje g. Anton Korošec — „stojimo torej skoraj popolnoma v znamenju advokatokracije, pristavljamo — li beralne advokatokracije, kajti vsi navedeni odvetniki so naročniki „Slovenskega Naroda“, in tihi ter previdni njegovi somišljeniki. Vkljub temu si bodo mnogi brusili pete (Lepo povedano! Opom. ured.) za te odvetniške kandidate.“

„Geslo“ — po g. Korošču — pa mora biti: „Kakor ne more biti pristaš „Štajercov“ žaupnik in zastopnik slovenskega ljudstva, tako tudi ne pristaš „Slovenskega Naroda“; kdor hoče kandidirati, odpovej se prej gnilemu „Narodovemu“ liberalizmu.“

Tako! Tega pa bistri gospod ne pove, da bodo od teh odvetnikov izvoljeni le štirje, da so ostali dali svoje pošteno ime kot žrtev nasproti niskim časnikarskim bestijam le zato, ker no bodo drugih neodvetnikov te žrtve ni hotel storiti. Ravnotako ne pove jasno, da bodo izvoljeni še štirje neodvetniki: duhoven J. Žičkar, prof.

F. Robič, posestnik Ivan Vošnjak in pravi pravcati kmetiški gospodar Roškar.

Ako je g. Anton Korošec tako krut sovražnik slov. odvetnikov, bodi mu, ampak to moramo izreči, da so posamezni teh napadenih odvetnikov kakor dr. Dečko, dr. Rosina, dr. Sernec, dr. Jurtela več storili za obrambo in pridobitev pravic slovenskega naroda in pravice slovenskega jezika ter za narodno-gospodarsko organizacijo na Štajarskem, kakor bo to storil g. Korošec kedaj, tudi če bo čakal Metuzalemovo starost. Treba samo primerjati to, kar se je že zgodilo v Celju s tem, kar se v Mariboru — ni zgodilo!

Znati pa tudi mora in si enkrat za vselej zapomniti g. Korošec, da stari izobraženi ljudje, ki imajo akademična dostojanstva, si ne bodo dali predpisati od g. Antona Korošca, katere knjige, katere liste bodo smeli brati ali naročati in da ne bodo nikoli v to svrhu kake licence od njega prosili!

Smešno in abotno je misliti, da bo slovenski politik vse svoje vednosti, vse svoje znanje, katero mora imeti o političnih dnevih vprašanih zajemal — kot izvira vse modrosti — zgolj iz glasila g. Antona Korošca, in abotno je trditi, da je tisti, ki je naročen na „Sl. Narod“ in ga čita zaradi tega njegov pristaš.

Da pa nam štajarskim Slovincem izkažete obe stranki na Kranjskem enako „ljubeznivost“, prinesel je „Slovenski Narod“ članek, poročilo o shodu iz Celja, pri katerem je pisec, ki je res mlad celjski Slovenec, namočil svoje pero mesto v črnilo v gnojnico ter osramotil in ponižal celi shod in posamezne odlične osebe. Posebno se je spravil nad g. Dragotina Hribarja iz Celja, moža, kateremu, kar se značaja in zaslug za slovenski narod tiče, je dopisnik iz Celja morebiti komaj vreden odvezati jermena od čevljev. O g. D. Hribarju pravi tamkaj, da je isti zlezal popolnoma pod kuto in tako komplimente delal navzočim duhovnom, katerih je bila kaka četrtina, in je duhovnikom zlezal pod noge. (In ta množica duhovnov je upala enoglasno glasovati za zavržene po g. Korošču „liberalne“ odvetnike! Kaj porečete g. Korošec k temu? Kdo je torej zdravo pamet zgubil?! Op.)

„Celotni utis, pravi dalje dopisnik, da je bil ta, da bi bilo nevarno ugovarjati na tem shodu predlogom in sklepom, katere so gospodje, ki so si pristuhili ime „ožji odsek“, skovali že pri dveh predidnjih zborovanjih. Sic volo, sic iubeo, je bila deviza, kakor je pokazal tek tega zborovanja. Tak je bil priličen shod, pri katerem je bilo na komando navzočih, vse polno poslušnih ovčic in ki nam tudi to pot ni prinesel prave luči v naših zamotanih domačih političnih razmerah. Če se bodo volitve izvršile, tako mirno, kakor ta shod, potem bomo pač tam, kjer smo bili dozdaj.“

Celo poročilo pisano je tako v infamnem tonu, da mora žaliti vsakega, ki je bil pri shodu, izvzemši pisca samega. Dopis pisca je tak, da bi ga bilo lahko prineslo tudi „fino“ glasilo celjskih nemškutarjev. Shod je bil cvet slovenskega naroda iz celjskega in slovenjegraškega okraja; tukaj pa slika nek „narodni Slovenec“ vse tako, kakor da je bila tukaj zbrana tolpa barab, nerazsodna tolpa poslušnih ovčic, ki so bile navzoče

„na komando“ sklicatelj shoda dr. Serneca in dr. Dečka!

To ni pisava za narodni list! Kdo bo pa še stopil v javno življenje, če sme priti vsak zakotnež, ter ga grditi in spuščati nanj svoje zlobnostje in gnojnice otrovane pušice, skrit za časnike, ki veljajo in hočejo veljati za narodne liste! — Kdo bode še hotel postati poslanec, če se o shodu, ki ga postavi kandidatom, piše tako infamno? In končno kak ugled naj imajo slovenski poslanci med vnanjim svetom in posebno pri narodnih nasprotnikih in vladah, če se tako sramotilno piše o shodih, v katerih je zbrana vsa inteligenca slovenska in vsi odličnejši posestniki slovenski?

Mi moramo torej povzdigniti glas in odločno in resno izreči na desno in levo: Teroriziral nas štajarskih Slovencev ne bode nikdo; mi se ne damo niti najmanjše terorizirati od naših zakletih narodnih nasprotnikov, mi se tudi ne bomo dali terorizirati od našincev, ne od ene, ne od druge strani! — Povdarjati moramo zopet: Tako ne pišite in takih dopisov ne prinašajte, ako Vam je mar, da bode sploh še kdo hotel hoditi trnjevo pot javnega dela na slovenskem Štajarskem, ako Vam je sploh mar obstanek slovenskega naroda!

Deželnozborske volitve.

Kandidati za deželni zbor so imenovani, tako v kmetijskih skupinah kakor tudi v mestih. Po večjem so se postavili kot kandidate dosedanji poslanci, to je najboljši znak, da se ljudstvo popolnoma strinja z njihovo taktiko, zlasti kar se tiče abstinence. Pokazalo se je, da so naši volilci že toliko zreli in potitično zavedni, da znajo presoditi in uvaževati vzroke, ki so poslance primorali, da so odšli iz deželne zbornice. Vse bujskanje glasila naših nemškutarjev je ostalo brezuspešno, kmetje so uvideli, da jih hoče „Štajerc“ voditi le za nos, da vse njegovo čvakanje o poslancih izvira le iz narodne mržnje, da hoče napeljati vodo na svoj mlin, da bi izvolilo ljudstvo nemškutarske poslance...

Volilni shodi v posameznih krajih so postali vili in izbrali za kandidate naslednje može:

V celjski kmetijski skupini kandidirata odvetnika dr. Dečko in namesto dosedanjšega poslanca dr. Serneca ki ni mogel več sprejeti kandidature, dr. Juro Hrašovec.

V okraju Brežice kandidira dekan Josip Žičkar.

V šoštanjko-slovenjegraškem okraju kandidira tovarnar in posestnik Ivan Vošnjak iz Šoštanja.

V ptujskem okraju je postavljen kandidat odvetnik dr. Fran Jurtela.

V ljutomerskem okraju je prevzel kandidature dosedanji poslanec odvetnik dr. Fran Rosina.

V mariborskem okraju pa kandidirata dosedanji poslanec prof. F. Robič in namesto Lendovskega posestnik Ivan Roškar.

Za mestno skupino so postavljeni naslednji kandidati:

V mestni skupini Celje-Brežice kandidira dr. J. Karlovšek iz Celja; v slovenjegraški

mestni skupini odvetnik dr. Fran Mayer iz Šoštanja, v ptujski mestni skupini pa državni poslanec dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj.

Kandidatje so torej po treznem in previdnem razmišljanju volilnih zaupnikov postavljeni. Zdaj je zavisno od volilcev, da te moče izvolijo složno in enoglasno. V posameznih občinah naj se takoj ustanove volilni odbori, ki izberó za volilne moče zavedne slovenske moče, na katere se sme računati, da bodo gotovo volili kandidate, ki jih je postavil narodni volilni odbor. Ti moče bodo brez dvombe posvetili vso svojo moč koristim slovenskega dela dežele; ti moče so vsi naše krvi, zato jim sme vsak volilec brez skrbi zaupati zastopstvo v deželni zbor.

Z izvolitvijo narodnih kandidatov so pokazali naši volilci svojo politično zrelost; veže jih zdaj narodna dolžnost, da jih izvolijo dosledno svojem dosedanjemu ravnanju poslancem za deželni zbor. Vsakemu volilcu naj bo pred očmi dejstvo, da so slovenski poslanci edini, ki hočejo poštenovalno zastoati pravice našega kmetkega stanu. Kdor je po mišljenju nasproten slovenski narodnosti, je gotovo, da se bo v deželni zboru pridružil nemški večini, ki je pokazala še vedno ostro nasprotstvo ne le slovenskemu narodu, temveč kmetkemu stanu sploh.

Narodna edinost se doslej pri nas še ni kršila; hoteli bi jo pa na vsak način razdreti razni tuji elementi, ne le v nemškem taboru, temveč tudi v taborih slovenskih političnih strank na Kranjskem. V petek sta se zagnala oba ljubljanska politična dnevnika v naše razmere; edni so naši kandidatje preveč klerikalni, a drugi preliberalni.

Brez dvoma pa je, da stoje naši politični voditelji na sredi; mi nimamo sredstev, da bi si privoščili ta luksuz kot na Kranjskem. In, hvala Bogu, mi nimamo tudi volje, podati se v bratomorni boj; mi imamo na nemški strani svoje smrtné sovražnike, katerih največje veselje bi bil naš medsebojni prepir. V poročilu o zaupnem shodu v Celju je „Slovenski Narod“ poročal takšno neresnico, tako zavijal istino, da se vsi navzoči čudijo, kako je mogel slovenski list tako pisati. To je drzna nesramnost one kreature, ki se ni sramovala takšno laž poročati. Tudi „Slovenec“ je napadel naše kandidate; ne zdrse mu prav, da volimo poslancem le takšne moče, ki so visoko izobraženi, in ki znajo nekaj več, kakor krave pasti in prodajati.

Mi le ne vemo, čemu se kranjski listi vtikajo v naše razmere. Prosili smo jih že večkrat, naj nas puste na miru, mi nočemo ničesar slišati o kranjskih razmerah in se prav nič ne vtikamo v ondotne prepire. Mi hočemo iti svojo pot narodne sloge, ker upamo, da si tem potem najprej priborimo svoje pravice in najlažje do spemo do svojega cilja.

„V edinosti je moč“, to je bilo doslej naše glavno geslo, to je bil znak vse naše politične borbe, in to ostane tudi nadalje. Kdor želi srečo in uspeh štajarskim Slovincem, ta ne bo skušal razdreti narodne sloge. Kar imamo, smo si priborili na ta način, in to pot pojdemo tudi v bodoče!

Celjske in štajarske novice.

(„Večer v slovenskem raju.“) Res, kakor v raju smo se imeli v nedeljo v „Narodnem domu“, kjer je delavna celjska ženska podružnica Ciril-Methodove družbe priredila tako obsežno in razpovrstno veselico, da se je moral zabavati na njej vsakdo tudi najbolj vođeni filister. Vkljub grdemu vremenu je bilo občinstva toliko, da se je vse trlo. Jako pridne in postrežne so bile naše vrle dame in mnogo jih je bilo, a toliki množini občinstva so bile komaj kos. V raju smo bili, a tudi blagajnik Ciril-Methodove družbe se bo prav rajsko počutil, ko bo gledal veliko „šumo“, katera mu dojde kot čisti dobiček prelepega večera. Obširno in podrobno poročilo prinesemo prihodnjič.

(Mestno gospodarstvo.) V zadnji seji občinskega sveta mesta Celje so mestni očetje za šulferajnsko šolo v Šoštanju dovolili 500 K podpore. Tako se zapravlja denar mestnih davkoplačevalcev; mesto je vse v dolgovi, beračija na vseh koncih in vseh krajih, po drugi strani pa se meče denar

za stvari, od katerih nima mesto prav nič. To e sama baharija mestnih očetov, ki si hočejo pridobiti ime velikih podpirateljev nemške stvari po slovenskih krajih. Tuj denar mečejo brez skrbi, da bi pa posegli v svoj možniček, tega ti mečeni ne store.

(Učiteljske službe.) Na štirirazrednici v Pobrežu pri Mariboru je z Vel nočjo 1903 polniti učiteljsko mesto stalno z dohodki po II. krajnem razredu.

(Prosta služba.) Razpisano je mesto ednega cestnega mojstra z letno plačo 1000 kron z doklado 200 do 300 kron in obhodnimi dokladami. Dobi tudi pravico do pokojnine. Prošnje se morajo vsaj do 15. oktobra t. l. vložiti na c. kr. namestništvo v Gradec.

(Osebná vest.) Premeščen je vojaški nadzdravnik dr. Hubinger od 3 domobranskega polka v Gradcu k 27. domobranskemu polku v Ljubljano.

(Prodaja hmelja.) V okolici Celja se je predelalo letos okrog 14.000 stotov hmelja, ki se je že razprodal. V začetku se je prodajal po 50 do 65 K za 50 kg. Končne cene pa so narastle na 100 K vsled tega, ker je bila na Angleškem in v Ameriki slaba letina.

(Dobrna pri Celju.) Nemškutarsko stranko na Dobrni je zadel hudi udarec. Dne 23. septembra je nastal v „Hötel Styria“ pretep, katerega prvi nasledek je bil ta, da je fant Janez Volavc dva dni potem vsled dobljenih poškodovalj umrl. Pokojnik je bil vedno zvest pristaš nemškutarske stranke. Bil je tudi hraber „fajerberkar“. Kdo se še spominja neke slavnosti na Dobrni l. 1900, ko so bili „Sokoli“ na Dobrni, spominjal se bo tudi, da je bil ravno Volavc, ki je z odprtim nožem napadel „Sokole“. Kdo ga je nahujskal k temu nočemo preiskovati, toliko je jasno, da iz lastnega nagiba tega ne bi bil storil. Čudno se pa zdi celi Dobrni in vse povprašuje, kje da je bil tisti večer fajerberski „retungswagen“. Na pol mrtvega in nezvestnega so namreč Volavca zavlekli za plot, potem pa v nek hlev, a fajerberske „sanitete“ ni bilo blizu. V resnici slaba hvaležnost in ljubezen nasproti nekdanjemu „kameradu“ Ali so se ga fajerberkarji sramovali? Naj bo, kakor hoče, a gotovo je, da bi fajerberkarji storili boljše, ko bi manj hajlali, a tem bolj izvrševali svoj namen, kateri je po lastnih besedah ta: pomagati bližnjemu v nesreči.

(Požar.) Dne 23. m. m. je pogorelo v Počki vasi v Zadrečki dolini 12 poslopj. Ogenj je nastal v neki hiši sredi vasi in se je od tod širil s silno naglico. Na pomoč so prihiteli požarne brambe iz Rečice, Mozirja, Nazarjev in Pobrege. Gasilo je pet gasilnih strojev, in tako je bilo mogoče omejiti ogenj, ki bi sicer uničil vso vas. Pogorelecem je uničeno vse, rešili so le, kar so imeli na sebi. Škode je okrog 20.000 K.

(Deželni odbor) je dovolil občini Brežice za leto 1902 44 odstotno občinsko doklado.

(Zaupni shod za brežiški okraj.) Dne 1. oktobra t. l. se je vršil v Rajhenburgu za brežiški, sevniški in kozjanski okraj zaupni shod volilcev. Navzoči so zopet izvolili kandidatom dekana J. Žčkarja. Volilci so odobrvali taktiko slovenskih poslancev glede abstinence, ter se poslancem, tudi v bodoče daje popolna sloboda, kakšno pot si izvolijo pri zastopanju svojih volilcev.

(Sv. Jurij ob juž. žel.) Dne 29. m. m. zvečer ob 7. uri začel je goreti še le pred petimi leti postavljeni hlev gostilničarja in posestnika Herm. Hinc v Št. Jurju ob juž. žel. Nevarnost je bila velika sosednjim poslopjem; napolnjenim s slamo in krmo, a vendar se je posrečilo še pravočasno zaprečiti ogenj požarnim brambam iz trga Št. Jurij in še le na novo osnovani iz Kranjčic, katera se je vsled slabe ceste zakasnila za 10 minut, in je kasneje storila vso svojo dolžnost, tako, da se je bilo čuditi, da so se v tem kratkem času tako dobro naučili. Posebno nam je ugajala njihova brizgalnica, katero so baje naročili pri g. R. A. Smekal v Zagrebu po g. Franju Samša. Stroj je prav lično delan in lep posebno pa za delovanje ob času požara prav pripraven in dober. Hvala in čast jim!

(Slana) je naredila mnogo škode v jarenski župniji. V pesniški občini je slana posmodila skoro vso ajdo,

(V kopališče) Rogatec-Slatino je prišlo v tej kopališki dobi do 30. septembra t. l. 2128 strank z 3127 osebami.

(Ptuj) Pri otvoritvi meščanske dekliske šole v Ptuj je župan Ornik podal deželnemu glavarju diplomu častnega meščanstva. Zato pa se je tudi županu napravilo presenečenje, ko so na hodniku nove šole odkrili njegov kip. In zadovoljna sta bila oba.

(Volilni shodi) V nedeljo je bil volilni shod pri Sv. Barbari v Haložah. Dne 12. oktobra t. l. bo volilni shod pri Sv. Lenartu in dne 19. okt. pri Sv. Treh Kraljih v Slov. goricah.

(Slov. politično in gospodarsko društvo za politični okraj Ljutomerski) izvolilo je v svojem rednem občnem zboru dne 28. septembra 1902 naslednji novi odbor: Predsednik: g. Ivan Kukovec, veleposestnik in tovarnar v Ljutomeru. Podpredsednik: g. Ivan Skuhala, dekan in duhovni svetovalec v Ljutomeru. Tajnik: g. dr. Karol Gros-mann, odvetnik v Ljutomeru. Blagajnik: g. Franjo Sever, veleposestnik v Ljutomeru. Odborniki: gg. Anton Misja, posestnik in tajnik posojilnice v Ljutomeru, Jožko Rajh, ekonom iz Mote in Jakob Zemljč, veleposestnik v Radincih. Namestniki: gg. Josip Mursa, veleposestnik in tovarnar na Krapji Ivan Bratuša, posestnik v Ljutomeru in Franjo Puconja, veleposestnik na Cvenu. Pri imenovanem občnem zboru sklenilo se je s glasno, naprositi g. dr. Franja Rosina, odvetnika v Mariboru, da prevzame zopet deželnozborski mandat v kmečkih občinah v sodnih okrajih Ljutomer, Ormož in Gornja Radgona ter to kandidaturu podpirati. Glede mandata v mestni in tržanski skupini podpirala se bo kandidatura, onega kandidata, katerega bo za to skupino postavilo slov. politično društvo v Ptuj. Kakor smo zvedeli, postavil se bo za to skupino g. dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj iz Dunaja.

(Ljutomersko nemštvo) mora biti že posebno na slabotnih nogah, ker s takšnim veseljem pozdravljajo nemški listi prihod novega okrajnega živinskega zdravnika Schmieda, ki naj bo opora rušečega se nemštva.

(Iz Ormoža) se nam poroča, da se je pri tamošnjem mnogoštevilno obiskovanem skodu zaupnih mož proglasil kandidatom v deželni zbor iz skupin kmetških občin za okraje Ormož-Ljutomer Gornja Radgona soglasno g. dr. Fran Rosina.

(V semenišče) v Mariboru je sprejetih okoli 20 abiturijentov.

(Pogorel je) dne 27. m. m. hlev posestniku Kocbeku v Zerkovcih pri Mariboru. Došle požarne brambe iz Pekarj in Maribora so mogle le zabraniti, da se ni ogenj dalje razširil.

(Porota v Mariboru) Za četrto porotno zasedanje v Mariboru je imenovan za predsednika porotnega sodišča predsednik okrožnega sodišča v Mariboru Graistorfer, njegovi namestniki pa so: sodni svetniki dr. Voušek, dr. Pevet in Morocutti.

(Konj je ubil s kopitom) dne 29. m. m. izvoščeka A. Voglerja v Mariboru. Zadel ga je na levo stran prsi, dobili so ga mrtvega v hlevu svojega brata. Bil je doma iz Dežna v slovenjebistriškem okraju.

(Poskušeni umor.) V Dobrenju pri Mariboru je bil viničarjev sin Šišek že dalje časa jezen na svojega svaka Strohmayerja. Šišek si je pred nekaj dnevi kupil revolver in povedal da bo svaka ustrelil. Svak je prišel k njemu, hotel ga potolažiti, a Šišek je šel z nožem nadenj. Svak je pobegnil in Šišek je ustrelil za njim ter ga zadel v glavo. Ranjenec je padel takoj na tla, kroglija ga je zadela v glavo nad desnim očesom, ter je rana smrtonovarna. Zločinec je pobegnil.

(Grozna nesreča.) Blizu postaje Kindberg na Gor. Štajarskem je šla v petek neka pestunja s petletnim otrokom preko železniške proge v hipu ko je bil prehod že zaprt radi bližajočega se tovornega vlaka. Ko sta bila sredi proge, pridvi vlak in podere oba na tla in gre preko nju. Otrok je bil na mestu mrtev, pestunja pa je umrla v malo urah.

(Nemška ljudska stranka in socijalni demokratje.) Veliko sramoto so povzročili v nedeljo na Zgor. Štajarskem voditeljem nemške ljudske stranke socijalni demokratje pod vod-

stvom poslanca Resla. Vodja Derschatta je sklical v Fürstenfeld velik shod, na katerega pa so v veliki večini prišli socijalni demokratje. Takoj v začetku shoda je Resl izjavil, da nemška ljudska stranka ne bo zborovala, ker navzoča večina delavcev noče nikake skupnosti imeti več a stranko, ki je delavce osleparila za volilno pravico. Po tej izjavi so začeli delavci kričati in obsipati Derschatto z gnjilimi jabolki. Mož je zapustil dvorano, in z njim vsi nasprotniki delavskih pravic.

(Sadni trg v Gradcu.) Posredovalnica za prodajo sadja v Gradcu je doslej za prodajo sadja poskrbela na ta način, da je zbirala ponudbe prodajalcev in povpraševanja kupcev; seznamek ponudb in povpraševanj pa je prodajalcem oz. kupcem sporočila, in jih torej na ta način med sebojno seznanila. Na sklenitev kupcij ni doslej ta posredovalnica nič uplivala. Mnoge na njo došle pismene in ustne ponudbe in vprašanja dokazujejo, da je bilo to posredujoče delovanje povod številnim sadnim kupcijam. Sedaj namerava ta posredovalnica sadja iti za korak dalje; na sadnem trgu namreč, ki se vrši te dni v Gradcu je prevzela zastopstvo raznih poljedelcev in bo njihovo sadje na trgu prodajala.

Druge slovenske novice.

(Drugo slov. umetniško razstavo) je doslej obiskalo okrog 1000 oseb. Ta razstava se glede umetniške kakovosti mnogo odlikuje od prve, ker so umotvori bolj umetniško izdelani. Zato bo gotovo vsak ljubitelj narodne umetnosti posetil to razstavo.

(Nova slovenska opereta) G. c. kr. okrajni glavar Viktor Parma je zložil krasno opereto „Amakonka“, ki se gotovo vprizori tudi na slovenskem odru v Ljubljani.

(Nova šola.) V Višnji gori razširijo šolo v štirirazrednico in sezidajo novo šolsko poslopje.

(Deželnozbornske volitve na Koroškem.) Prihodnje volitve utegnejo prinesiti Slovincem žalostno presenečenje. Koroški Slovinci so imeli dosedaj v deželnem zboru tri poslance. Gotova stvar je, da pade naš poslanec Grafenauer v Ziljski dolini, v velikovskem okraju pa, kjer sta dosedaj bila poslanci župnik Einspieler in posestnik Muri hočejo namestu slednjega kandidirati duhovna Podgorca. Izključeno skoro gotovo ni, da bi Slovinci izgubili še oba velikovska mandata. Tužni Korotan!

(Višja dekliška šola v Ljubljani.) Za tekoče šolsko leto se je v višjo dekliško šolo v Ljubljani vpisalo 96 gojenk, in sicer jih je v prvem letniku 39. Število gojenk je ostalo neizpremenjeno, ker jih je bilo lani istotoliko.

(Nova železnica) iz Sinče vasi v Železno Kaplo na Koroškem se je slovesno izročila promet v nedeljo, dne 5. oktobra t. l.

(Potujčevanje slovenskih otrok.) Da morejo Lahi potujčevati slovenske otroke, potrebujejo denarja. In ta denar nabira „Lega Nazionale“. V Avstriji je do 800.000 Lahov, in vendar ima „Lega Nazionale“ 20.000 članov s 140 podružnicami. Za zidanje šol je „Lega“ potrosila v 10. letih 300.000 kron. Ona plačuje na leto 60.000 kron za šole, v 10. letih so znašali prispevki 400.000 kron. Vsi prispevki so znašali v 10. letih 900.000 kron. In kako pa je z našo šolsko družbo Sv. Cirila in Metoda, ki po naši malomarnosti komaj životari!

(Žensko učiteljsko v Gorici.) Minoli teden so se izvršili na ženskem izobraževališču v Gorici sprejemni izpiti. Oglasilo se je k izpitu 83 Slovenk; tri so odstopile med izpitom, od ostalih 80 pa je bilo sprejetih le 40, ker le za toliko števil je v tem zavodu prostora.

(Nova tovarna v Gorici.) Tvrška Josip Gorup v Gorici otvori tovarno za umetni led.

(Nesreča.) V Solkanu na Goriškem je v ondodni papirnici 1. t. m. delavec Bone nekaj popravil pri parnem kotlu; prišlo ga je kolo in popolnoma zmečkalo.

(Število Slovencev.) Statistična centralna komisija je izdala natančen izkaz o številu avstrijskega prebivalstva. Po tem izkazu govori slovenski jezik 1.192.780 ljudi. Kranjska ima 508.150 prebivalcev, od teh je 475.302 Slovencev 27.177 Nemcev, in ostali so raznih drugih na

rodnosti. Na 1 km² pride na Kranjskem 51 prebivalcev. Po najnovejšem štetju ima Ljubljana 36.547 preb. Po narodnosti je 29.733 Slovencev, 5423 Nemcev, ostali so drugih narodnosti.

(Trgovska vest.) Naš rojak g. dr. Pačnik v Aleksandriji, je pristopil kot sodrug k trdki Bënsilum. Izvoz posebno kranjskih in štajarskih pridelkov mu jako dobro uspeva. Sedaj potrebuje več vagonov kostanja. Istotako se peča trdka z drugimi rečmi, n. pr. z usnjarijo; sploh se da spečati vse pridelke, ki gredo v Trst.

Dopisi.

Sv. Bolfenk pri Središču. V nedeljo, dne 28. septembra t. l. priredilo je tukajšnje bralno društvo „Lipa“ odhodnico svoji zaslužni tajnici, učiteljici gđ. Sidoniji Štuhec, ki se preseli v Kamnico pri Mariboru. V gostilni pri g. Galiču zbrali so se člani krajnega šolskega sveta. Župani vseh občin, mnogo odličnih posestnikov, več učiteljev ormoškega okraja in še nekateri drugi gospodje. Načelnik bralnega društva „Lipa“ g. Zabavnik mlajši, je prvi povzel besedo zahvaljujoč se odhajajoči gospodični za njeno izborno delovanje v šoli, pa tudi za njen trud, ki ga je imela kot soustanovnica in prva tajnica društva „Lipa“. Nato je gđ. Štuhec s težkim srcem in solznimi očmi vzela slovo od starišev svoje šolske mladine, od članov imenovanega društva in od svojega domačega kraja, kjer je preživela skoraj ves čas svojega življenja. (Njen oče je umrl kot učitelj pri Sv. Bolfenku, ko je bila ona še majhno dekle; od tedaj sta z materjo bivala skoraj vedno pri Sv. Bolfenku.) Marsikatero oko je postalo med njenim govorom solžno in je prečalo, da je gđ. Štuhec res povsem umela svojo učiteljsko nalogo, da je umela pridobiti si srca ne samo svoje šolske mladine, temveč tudi srca starišev!

Ko je nehala govoriti in nazdravila vsem navzočim svojim domačinom, prijateljem in znanem, bila je vsa natlačeno polna soba po konci in vsi so navdušeno hiteli k njej ter so jej nazdravljali, obžalujoč njen odhod in želeč jej sreče na novem mestu.

Potem je nadučitelj g. Rajšp iz Ormoža v imenu učiteljstva ormoškega okraja odhajajoči tovarišici izrekel zahvalo, ker je tako lepo in popolnoma umela svojo vzvišeno nalogo kot narodna učiteljica in ker je bila vedno v prvih vrstah, kadar je šlo za čast in ugled učiteljskega stanu!

Nadalje je govoril načelnik krajnega šolskega sveta, posestnik g. Pokrivač, ki se je gđ. Štuhec zahvalil za tako uspešni pouk in vzgojo izročene jej mladine in posestnik g. Zabavnik starejši, ki je vidno ganjen v imenu starišev obžaloval odhod priljubljene učiteljice — domačinke, od katere so vsi želeli, da bi jih ne zapustila nikdar! Tudi g. Kofler je ob očnem pritrjevanju in navdušenju izpregovoril nekatere besede na čast gđ. Štuhec.

Domači nadučitelj g. Slanc pa je potem v imenu domačega učiteljstva slavil odhajajočo tovarišico kot neumorno delujočo učiteljico ter je povdarjal posebno tudi dejstvo, da so jej tudi šolske oblasti opetovano izrazile svoje popolno priznanje za njeno vestno izpolnjevanje stanovskih dolžnosti. Obžaloval je njen odhod posebno še radi tega, ker odide iz svojega domačega kraja, kjer je preživela že svoja otroška leta, kjer je dobro poznala vsako hišo, vsakega človeka in vse razmere in kjer so tudi njo vsi brez izjeme čislali in spoštovali!

Potem je nadučitelj od sosednega Sv. Miklavža, g. Šalamun, govoril zbranim možem in starišem, da naj rabi podpirajo učiteljstvo in naj nikar ne rušijo tega, kar je šola zgradila z velikim trudom in naporom. Ko so potem nekateri govorniki napili še različnim navzočim osebam, osobito tudi materi odhajajoče gđ. Štuhec, ki se s hčerko vred preseli v Kamnico in ko je zapel vrli domači fantovski zbor pod vodstvom neumorno in uspešno delujočega ter nad vse priljubljenega nadučitelja g. Slanca nekaj narodnih pesni, pričela se je prosta zabava, ki je družila prijatelje odhajajoče gospodične učiteljice še v pozno noč.

Navzoči gostje pa smo lahko sprevideli, da živi pri Sv. Bolfenku rod, ki zares ve ceniti zasluge narodne šole in narodnega učiteljstva in ki še ni pozabil lepe čednosti — hvaležnosti do istih, ki mu dobro store! Spoznali pa smo tudi, da je ves trud šoli sovražnih činiteljev — katerih je tudi pri Sv. Bolfenku nekaj, pa hvala dobremu Bogu le pičlo številce — brezuspešen in da narod tam gre in hoče iti naprej! Prav tako!

Politični pregled.

(Nagodba.) Zadnje dni tik pred sklepom nagodbenih posvetovanj so se pojavile nove težkoče. Zdaj bo posredoval cesar glede prepornih točk in sklenil med avstrijskimi in ogrskimi ministri sporazumljenje. Ta teden se pogajanja sklenejo, in potem se nagodba oficijelno podpiše v Budimpešti.

(Hrvatska.) Znano je, da so se zedinile na Hrvaškem vse tri opozicijske stranke v eden osrednji odbor proti madjaronom. Obdržala pa je vsaka še svoj naslov, sedaj pa je sklenil osrednji odbor zedinjenih opozicijskih strank predlagati občnemu zboru, naj se vse te stranke imenujejo skupna „hrvatska stranka prava“. Ves narod bo gotovo z veseljem pristal na to zedinjeje, ker hočejo vsi rodoljubi — složno postopati proti Madjarom.

(Ogrska.) Kakor znano, se je prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand pred dvema leti poročil z grofico Chotek, ki jo je cesar imenoval za kneginjo Hohenburg. Tedaj se je nadvojvoda Fran Ferdinand za svoje bodoče otroke odpovedal vsem pravicam do prestola. Te dni je njegova soproga povila sina. Tem povodom izjavljajo glasila ogrske neodvisne stranke, da vzlic nadvojvodovi odpovedi smatrajo sina kneginje Hohenburg za pravega prestolonaslednika. Hišni zakon dinastije, — pravijo ti listi — niso obvezni za ogrsko državo in je nadvojvodova odpoved na Ogrskem neveljavna. Ti listi dostavljajo v omenjenem smislu pisanih izjavah soglasno, da utegne dan, ko je bil rojen sin nadvojvode Frana Ferdinanda in kneginje Hohenburg, biti morda začetek usodepolnih dogodkov v rodovini Habsburžanov.

(Balkani.) Razburljiva poročila prihajajo iz Balkana. V Macedoniji so zopet hudi nemiri. Na čelu ustaških četam stojita dva bojaželna moža, ki vodita svoje čete po gorovju Rilo dagh in Rodopih ter se upajo prav do Monastirja. Imeli so s turškimi četami več prask in zgorelo je že mnogo macedonskih vasi. Macedonci hočejo, da se z njimi resno bavi Evropa, z ognjem in boji jo vedno znova opozarjajo, da je v Macedoniji nevdružljivo življenje. Turški vojaki ne dobivajo redno svoje plače, zato so nezadovoljni ter plenijo macedonske vasi. Vstaši napadajo Turke ter tudi sami požigajo. Macedonci se branijo zato na dve strani. V Belemgradu se je vršil shod na Srbskem živečih Macedoncev. V vabilu na ta shod je bilo pisano, da pridiguje Evropa povsod svobodo življenja in varnost imetka, a pri tem gleda mirno, kako je v isti Evropi življenje Macedoncev vedno v nevarnosti, kako se jim ropa imetek in požiga vse. Samo ruski narod se je potegnil za preganjanje Macedoncev.

(Nemčija.) Nemški državni zbor se snide dne 14. oktobra t. l. V prvih dveh zasedanjih je pride na vrsto predloga o carinskem tarifu; drugo je že vse sklenjeno, le še carinski zakon potrebuje potrditve. Razni poslanci bodo sicer skušali še prodreti z nekaterimi predlogi ter vladi nekoliko zastaviti pot, toda ostalo bo večinoma le pri poskusih. Carinski tarif bo bržkone sprejet, kakor hoče vlada; v takih razmerah bo Nemčija odpovedala trgovinske pogodbe z drugimi državami koncem tega leta. Avstrija sicer skuša, da se pogodbe podaljšajo za eno leto, toda Nemčija se gotovo ne bo odrekla uspehom, ki jih pričakuje v prihodnji carinski borbi.

(Portugalsko.) Kralj Carlos hoče ta mesec obiskati angleškega kralja; to potovanje ima političen pomen. Politično obzorje v Portugalu se temni, govori se o novih zvezah in razmere v portugalsko angleških naselbinah so postale zamotane. Portugal rabi podpore od svojega angleškega zaveznika, pred vsem pa angleškega denarja. V minoli vojni med Buri in Angleži je

podpirala Portugalska na razne načine Angleže, zato se bodo morali ti izkazati hvaležno. Na to mihi portugalski kralj, zato ob-... plačila pri Angležih.

(Bodočnost Burov) Nek angleški politik je pred kratkim o usodi Burov v Juž. Africi izrekel naslednje besede: „Južna Afrika dobi v kratkem samostojno vlado, če burski voditelji ne bodo še nadalje poslušali slabih prijateljev v Evropi.“ — Tako torej se opravičujejo Angleži in zagovarjajo svoje krivično postopanje napram Burom. Dolgo časa so zavlačevali izpolnitev dane obljube ob sklepanju miru, sedaj se pa sklicujejo na to, češ da burski voditelji iščejo pri drugih državah zaslombe in rujejo zoper Anglijo. In vendar se doslej niti eden izmed burskih generalov, ki bi vajo v Evropi, ni izjavil, da se Buri nočejo udati v svojo usodo, to je, da bi se ne hoteli podvreči angleški nadoblasti.

(Rusko-kitajska zveza.) Ko so lanskega leta Angleži sklenili zvezo z Japonsko, norčevalo se je angleško časopisje iz Rusije, meneč, da so Angleži edini gospodari na vzhodu. Kaj bodo sedaj ti umazani politični krošnjari rekli, ako se uresniči vest, katero javlja ruski list „Novoje Vremja“, da je sklenjena med Rusko in Kitajsko zveza, vsled katere se Rusija zavezuje, iti Kitajski z orožjem na pomoč, ako bi Kitajsko napadla kaka druga država? Kaj porečejo Angleži k temu, ako se uresniči vest, da je vsled te pogodbe Kitajska prepustila v popolno last Rusiji pokrajino Tibet?

Razne stvari.

(Naglušnost ljudskih učencev.) Profesor Ortmann je preiskal 7537 ljudskih učencev ter dognal, da je 284 naglušnih, ker imajo ušesne bolezni. Med otroci je več naglušnih učencev kot učenk. Navadno so bolni v ušesih otroci revežev in umazanci, med katerimi so infekcijske bolezni nekaj vsakdanjega. Preiskava je dognala, da so za ljudske šole potrebni redni zdravniki.

(Število avstrijskega prebivalstva.) Statistična centralna komisija je izdala sedaj o tem natančni izkaz. Prebivalstva je v Avstriji 26.150.708 od teh je rimskih katoličanov 20.660.279, grško-uniranih 3.134.439, armenskih unijatov 2096. židov je 1.211.899. Nemški obč. jezik govori 8.170.839, češki in slovaški 5.955.397, poljski 4.259.152, rusinski 3.375.576, slovenski 1.192.780, hrvaški 711.380, laški 727.102, rumunski 230.963, mađarski 9516 prebivalcev.

Z železnico iz Evrope v Ameriko. Francoz Loik de Lobelle pridno nadaljuje svoje načrte, po katerih bi bili Evropa in Amerika zvezani z železnico. Ta železnica bi tekla preko Sibirije, Kamčatke po 60 ruskih vrst dolgem predoru pod Beringovo cesto v Alasko in Kanado.

(Za Ciril-Metodovo družbo) je izročil nam g. Ernest Kralj iz Trbovelj 2 K, koje smo oddali tukajšnji po-družnici.

Loterijske številke.

Trst, dne 4. oktobra 1902: 41, 70, 35, 31, 30.
Linc. 49, 14, 44, 19, 52.

Zahvala.

Za ob smrti najinega nepozabnega sinčka

KAROLA

izkazano nama vsestransko sožalje izrekava tem potom svojo iskreno zahvalo.

V CELJU, dne 7. oktobra 1902.

(433) 1 Angela in Karol Vanič.

Izjava.

„Sl. Narod“ z dne 2. t. m. št. 226 priporoča me kandidatom za dež. zbor štajarski.

Ker nočem rušiti sloge, katera je posebno nam štajarskim Slovincem tako nujno potrebna, izjavljam, da ne prevzamem v tem času na nobeden način kandidature.

Hočem pa z vsemi močmi podpirati kan-didature že prijavljenih kandidatov.

Rogaška-Slatina, dne 5. oktobra 1902.

(427) Oroslov Kušec.

Trgovski pomočnik

spreten delavec in zvest ter večš slovenskega in nemškega jezika, se takoj sprejme pod ugodnimi pogoji.

(422) Frano Kavčič, Poljčane. 3-2

V najem ali prodaja se usnjarija

v dobrem stanu, v prijaznem in dobro ob-iskanem trgu v Savinski dolini.

Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo (421) 3-2 „Domovine“ v Celju.

Naprodaj

je hiša z vinogradom, v katerem se dobi 8 polov njakov vina, sadonosnikom z lepim sadjem in kateri daje tudi 5-6 polovnjakov mošta ter gozdom in dve njivi po nizki ceni. — Več pove Jakob Verhovnik v Loški vasi, pošta Štore, Štajarsko. (428) 1

Ivan Kočevar

posestnik vinogradov, trtnice z ameriškim trsjem in zaloge ljutomerskih vin (pošta in železniška postaja Središče (Polstrau))

ponuja lastno pridelane cepilke in sicer: šipon (mosler), veliki ali laški rizling, zelenčič (silvanec) vse na riparia portalis cepljeno, vkorenjeno in dobro zaraščeno traje. Kdor te vrste cepilk potrebuje, blagovoli se oglašiti do 1. novembra t. l.

Z velespoštovanjem

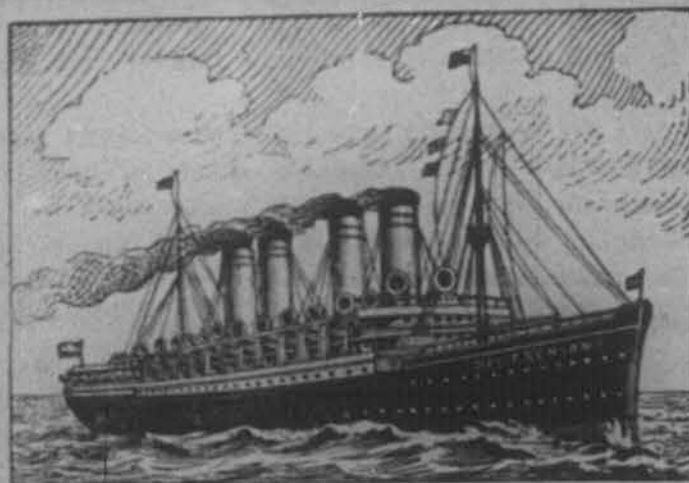
(429) 5-1 Ivan Kočevar.

Lepo posestvo

15 minut iz mesta Celja z lepo enonadstropno hišo in gospodarskimi poslopji ter 12 orali pred vodo varnim zemljiščem in lepimi stavbišči je takoj za prodati. — Več pove Josipina Nasko (431) 3-1 v Celju.

Občina Vodice pri Šbeniku v Dalmaciji ima preko (432) 1

30.000 hektolitrov izvrstnega vina po prav nizki ceni naprodaj. Kupci oglašite se.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linie

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 31 le 6 dni.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, ilte železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-lezne trgovine spadajoče predmete.

— Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. —

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.